

Trykning, ubrugeligt Makulatur-, Pat- og Pappapir; med Alstalt, Veg, Glas, Sand, Stifter, Smergel, Tjære eller Deslige overstrøget eller bestrøet Papir; saa og Stenpap og Ornamente eller lignende grove Arbejder deraf pr. Pd. $\frac{1}{2}$ Skilling", og Nr. 191 lyder i den nuværende Toldlov saaledes: „alt andet Papir, ogsaa naar det er tilsat Farve i Massen, ferniseret, oliet eller paa lignende Maade behandlet, saa og Kridtpapir pr. Pd. $2\frac{1}{2}$ Skilling". Det er disse to Toldsatser, som jeg tillader mig at foreslaa forandrede, nemlig til $\frac{1}{2}$ Ore pr. Pd. og $1\frac{1}{2}$ pr. Pd. Naar jeg skal begrunde nærmere dette, maa jeg kaste et lille Blik tilbage paa den Udvikling, som Papirfabrikationen har taget her i Landet i de senere Aar, og den Virkning, som den nuværende Toldtariff har øvet dels paa Fabrikationens Udvikling og dels paa Papirforbrugets Stilling og paa Papirpriserne. — For 50 Aar siden bestod her i Landet, som bekendt, kun en større Papirfabrik, som besatte sig med Fabrikationen af Tryk- og Strippapir, foruden de fleste andre Sorter Papir, og ved Siden heraf var der enkelte andre mindre Fabrikker, som besatte sig med Fabrikationen af Karduspapir og andre meget simple Papirsorter. Der opstod derefter endnu en Fabrik i Fyrreerne, og disse to Fabrikker vare i lang Tid tilstrækkelige til at forsyne Landets Behov. Papirfabrikationen var fra Absolutismens Tider en af de mest begunstigede her i Landet. Foruden ved høie Toldsatser var den ogsaa begunstiget ved Forbud mod Udførsel af Rude, og dette var det sidste Udførselsforbud, som blev hævet her i Landet, saa man ser, at det var en af de Produktioner, for hvilke man allersængst har bevaret ekstraordinære Beskyttelsesmidler, og det uagtet der som sagt kun var oprindelig 1 og senere 2 egentlige Papirfabrikker, foruden de nævnte mindre betydelige Fabrikker. Denne begunstigede Stilling beholdt de ved Toldloven af 1863, hvor rigtignok Rude-tolden ophørte, men den høie Told af $2\frac{1}{2}$ Skilling eller over 5 Ore pr. Pd. vedbliver endnu efter Toldloven af 1863. Dette bevirkede naturligt, at Papirpriserne her i Landet vare betydelig høiere end i andre Lande, i vore Nabolande, hvor de ikke havde saa høi Papirtold, og navnlig vare de betydelig høiere, end man kunde kjøbe Papir for ved Indførsel. Dette fremkaldte — for nu at holde mig til de fuldstændige Fabrikker — i Begyndelsen af Halvfjerdserne Oprettelsen af en Fabrik paa væsentlig Foranledning af kjøbenhavnske Boghandlere, der sølte sig forulempede af de høie Priser, som de fra Lovgivningens Side stærkt begunstigede Fabrikker vare i Stand til at tage,

og samtidig eller meget kort efter opstod der endnu en Papirfabrik paa Thyen, saaledes at der nu var 4 Fabrikker her i Landet i Stedet for 2. Naturligvis fremkaldte dette en meget forøget Produktion af Papir, Fabrikkerne bleve nødte til at trykke Priserne for hinanden, og de to nye Fabrikker havde meget vanskeligt ved at bestaa. Beskyttelsen saae man altsaa havde her fremkaldt et større Antal Fabrikker, end Landet i Virkeligheden havde Behov for. Smidlertid steg Papirforbruget i Danmark, Konsumenten af Avispapir steg ganske overordentligt med hele vor Bladlitteraturs Udvikling, og Fabrikkerne begyndte at komme sig og saae Arbejde nok, Afstæning nok, her i Landet. De satte paany Prisen op. Hvad bliver Folgen deraf? Den største Bladudgiver i Danmark opretter en ny Papirfabrik! Atter Forlegenheder, Vanskeligheder, fordi der nu atter produceres mere Papir, end Landet kan forbruge. Papirfabrikanterne slutte sig vel sammen og slutte en Overenskomst om at holde Papirpriserne oppe, men Vanskelighederne blive for store for dem; de maa opgive disse Priser, Papirpriserne dale igjen. Saaledes gaar det op og ned. Den største Usikkerhed, de mest umotiverede Svingninger have fundet Sted i denne Produktion og hvorfor? Udelukkende paa Grund af Beskyttelsen. Nu om Stunder have de bestaaende Fabrikker og ikke blot de nye omtalte 5, men ogsaa de øvrige, som ikke besatte sig med Produktionen af Skrive- og Trykpapir, dannet et Konsortium, hvorved samtlige Fabrikker ere gaaede over i een Eiers Haand, og denne behersker i dette Dieblit Markedet. Dette har, som det er blevet oplyst fra Papirfabrikerne i offentlige Blade, bevirket en diebliffelig Forhøielse af Priserne fra 5 til 15 pCt., og efterhaanden som de Vedkommende føle sig mere sikre i Sadlen, ville selvfølgelig Priserne fremdeles stige. Hvor høie Priserne ere for Diebliffet, ville De kunne slutte deraf, at medens man nu efter de nyste Priser for almindeligt Trykpapir til Aviser maa betale 17 Ore Hundet, kan man i Tydskland kjøbe almindeligt Papir, frit ombord i Hamburg, for $12\frac{1}{2}$ à 13 Pfennig pr. dansk Hund. Det vil altsaa sige, at dels ved Hjælp af Beskyttelsen, og dels ved Hjælp af det Konsortium, de have indgaaet, ere Fabrikkerne i Stand til fuldt ud at benytte de Fordele, som Beskyttelsen giver, og at forhøie Prisen paa Papir med omtrent 40 pCt. af Værdien. Det følger jo af sig selv, at Fabrikkerne sørge for at holde Priserne saaledes, at man dog ikke staar sig ved at gaa til Udlandet; det er Noget, som let kan iagttages, og derfor vil en Industri aldrig helt ud kunne be-